

מ"ת 57146/12/20 - מדינת ישראל נגד אליק מטטוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופטת דינה כהן

מ"ת 57146-12-20

19 ינואר 2021

המבקשת

נגד

המשיב

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סאלי אביטל

אליק מטטוב ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

החלטה

1. המבקשת טענה שהמשיב, נגדו הוגש כתב אישום, בעבירות של החזקת נשק והובלתו, החזיק יחד עם אחרים, בין התאריכים 17.11.20 ועד 10.12.20, מועד בו נעצר, בתוך תא מטען של רכב, נשקים שבכוחם להמית אדם ואביזרי נשקים.

משכך, עותרת המבקשת, למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. עיקרה של החלטה זו בשאלת הראיות, כלומר האם הראיות שעל פיהן הגישה המבקשת את כתב האישום נגד המשיב, מקימות תשתית ראיתית לכאורית, נגדו.

ובמה דברים אמורים:

3. על פי כתב האישום, במהלך תקופה ממושכת ולכל הפחות מתאריך 17.11.20 בשעה 19:21 או סמוך לכך, לבין 10.12.20 בשעה 23:00 לערך, המשיב ואחרים, החזיקו בכלי נשק ובאביזרי נשקים בתוך תא מטען של כלי רכב מסוג "פגו" שמספר רישוי 19-880-74 (להלן: "הרכב") במקום חניתו.

בתאריך 4.12.20 בשעה 12:38 או בסמוך לכך, נכנס המשיב לרכב בו היו כלי הנשק, אשר חנה באותה העת ברחוב אקסודוס 4 באשדוד, ונהג בו עד שהגיע לחנית עפר הסמוכה לצומת הרחובות אקסודוס ומפקורה, שם החנה את הרכב.

קודם לכן, בתאריך 29.6.15 נפסל רישונו של המשיב לתקופה בת 18 חודשים ע"י בית המשפט המחוזי במסגרת ת"פ 10555-02-14. המשיב לא הפקיד את רישונו ומשכך, נחשב כפסול לנהיגה ועל כן נהג ברכב כשהוא פסול מלהחזיק רישון נהיגה וללא ביטוח רכב תקף.

בתאריך 10.12.20 בשעה 23:40 לערך, במסגרת פעילות יזומה של משטרת ישראל, בוצע חיפוש ברכב ובתא המטען

שלו נתפסו כלי הנשק המדוברים.

סוגי האמל"ח שנתפסו והוחזקו ע"י המשיב והאחרים הם:

תיק גב שחור שהכיל - **2 אקדחים** - האחד מסוג ברטה ובו מחסנית תואמת שבה 8 כדורים, השני מסוג RETAY P114 ובו מחסנית תואמת.

נרתיק ירוק לאקדח שהכיל **רימון יד** מספר 26 נפיץ/רסס.

קופסה חצי שקופה שהכילה - שקית קרטון ובה **15 כדורים, שני אקדחים** - האחד מסוג CZ 9 מ"מ ובו **מחסנית** תואמת והאקדח השני מסוג FN ובו **מחסנית** תואמת ובה **7 כדורים** תואמים.

רובה קלצ'ניקוב עם ידית אחיזה ומתפסים **ושתי מחסניות** ריקות תואמות לרובה קלצ'ניקוב.

ותיק גדולשהכיל - **רובה קלצ'ניקוב** נוסף עם מספר מוטבע עם קת, ידית אחיזה ומתפסים ו- **7 כדורים**.

4. בשל אלה הואשם המשיב בעבירות נשק (החזקה והובלה)-עבירות לפי סעיף 144(א) + (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 ונהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

5. המבקשת טענה שבעקבות ידיעה מודיעינית על נשק המוחזק ברכב החונה ברחוב אקסודוס 5 באשדוד, פרצה משטרת ישראל כדין בתאריך 24.11.20 לרכב ומצאה בתא המטען שבו את מצבור הנשקים כמפורט בכתב האישום. המשטרה לקחה את כלי הנשק, השיבה אותם לתא המטען כעבור זמן מה. בתוך כך, מול המקום בו חנה הרכב הותקנה מצלמת מעקב.

בנוסף, עקבה משטרת ישראל אחר פעילות הרכב באמצעות מצלמת אבטחה נוספת של בניין סמוך ברחוב אקסודוס 5.

נוכח תוצרי בדיקת מצלמות אבטחה, דוחות השוטרים שבדקו את תוצרי הצילומים, בין היתר, טענה המבקשת, שבשלושה מועדים שונים מתאריך 17.11.20 ועד מועד מעצרו של המשיב - 10.12.20, המשיב תועד כך, שפעילותו וראיות נוספות אחרות מצביעות על כך שהוא ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו.

המבקשת טענה שתחילה ביום 23.11.20, נצפה מי שיסתבר שהוא המשיב, פותח את תא המטען של הרכב ומתעסק בו באופן מחשיד. בהמשך, בתאריך 4.12.20, המשיב נצפה נוהג ברכב (למרות שהוא פסול מלנהוג) ומעבירו ממקומו ברחוב אקסודוס למקום אחר סמוך, בהנחית חשוד אחר המכונה וובה (דרבקין) ואילו ביום המעצר עצמו 10.12.20 הוא מתועד כשהוא מצלם את הרכב על פי הנחייתו של אותו וובה.

לטענת המבקשת, לצד הסרטונים, כולל חומר הראיות התכתבות וואטסאפ שבין אותו וובה לבין המשיב, שבמהותה משתלבת עם פעילותו של המשיב ע"פ הסרטונים ומחזקת אותם.

כן ציינה המבקשת את שתיקתו של המשיב בחקירות כחזוק לראיות הנ"ל כך שתמונת הראיות מלמדת על קיומה של תשתית ראיות לכאורית נגד המשיב.

אשר לעילות המעצר, נטען לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית נוכח סוג העבירה בעניין החזקת הנשק והובלתו כמפורט בבקשה שבכתב, שנסיבות העניין מלמדות על מסוכנות גבוהה מאוד של המשיב. צוין שלמשיב עבר פלילי בתחום עבירות הסמים וההימורים ושהוא ריצה בעבר עונשי מאסר. עוד נטען בבקשה שאם ישוחרר המשיב הוא עלול לחמוק מהליכי שפיטה שכן שותפו לעבירה של המשיב, טרם נתפס ונראה כי הוא שווה בחו"ל.

המבקשת טענה שיש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בלא להפנותו לשרות המבחן נוכח סוג העבירה ונסיבותיה ובכלל זאת כמות הנשקים וסוגם.

6. למעשה, ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של מרבית העובדות המפורטות בפרק העובדות של כתב האישום וכן לא חלק על כך שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב, נהג ברכב מושא כתב האישום בתאריך 4.12.20 כשהוא מעבירו ממקום אחד למשנהו כפי המיוחס לו, בהיותו פסול מלנהוג.

טענת ב"כ המשיב התמקדה בשאלה, האם בראיות שהמבקשת אוחזת, ניתן להסיק את המסקנה כטענת המבקשת, שהמשיב ביצע את עבירות הנשק, ולו לכאורה. לשיטת ב"כ המשיב, התשובה לכך שלילית בהחלט והפרשנות מן הראיות מחייבת מסקנה אחרת מזו שהמבקשת סבורה שיש להסיק.

ב"כ המשיב טען כי הראיות הן נסיבתיות, וכדי לקבוע שיש ראיות על החזקת נשק במקרה זה נדרש להוכיח מודעות החזקה ושליטה. על פי הטענה, הגם שהמשיב ביצע ברכב מספר פעולות כפי שיפורט בהמשך, אין בידי המבקשת כל ראיה, המלמדת על כך שהמשיב היה **מודע** לכך שבתא המטען של הרכב הוחזק נשק, הוא לא **החזיק** ברכב ולא הייתה לו, כל שליטה עליו.

ב"כ המשיב לא חלק על כך שהמשיב הזיז את הרכב פעם אחת ופעם נוספת שב על מנת לצלם את הרכב, כנטען. בהקשר לכך ציין כי הדבר מעיד דווקא שלמשיב לא הייתה כל שליטה על הרכב, כיוון שבפעמיים אלו נשלח אל הרכב על ידי אותו וובה כשאף מפתחות הרכב לא היו ברשותו.

אשר לסרטון לפיו לשיטת המבקשת, המשיב נצפה בו מהתאריך 24.11.20, בין השעות 06:00-07:00 מגיע לתא המטען של הרכב ו"מפשפש" בו במשך כ-30 שניות, טען ב"כ המשיב כי אכן נמצאו נשקים בתוך הרכב המדובר, אך על פי דוח הפעולה של השוטר נראה כי כל הנשקים היו "מוחבאים" בתוך תיק או בארגז, כך שלא ניתן להבחין בקיומם

בפתיחת תא המטען מלבד, לכל היותר, קצה קת שבצבץ באופן שאינו מלמד דבר. כך עולה גם מצפיה בסרטונים שבחומר הראיות כך שלא ניתן ללמוד על כך שלמשיב הייתה מודעות לכך שהנשקים היו בתוך הרכב.

זאת ועוד ב"כ המשיב טען שאין לסמוך יתר על המידה על מצלמות האבטחה ודוחות השוטרים שכן מהדוחות עצמם עולה שישנם מספר ימים בהם מצלמות האבטחה לא פעלו בשל תקלות שונות כגון מזג אוויר או בשל כך שרכבים שחסמו את זווית הראיה של המצלמות שתצפתו על הרכב. כלומר אין רצף מלא של תיעוד על הנעשה ברכב.

אשר לשאלה האם שתיקת המשיב במרבית חקירותיו, יכולה למלא את החוסר שבראיות המבקשת, לשיטת הסנגור התשובה היא שלילית. מה גם שאת שתיקת המשיב ניתן להסביר בחששו להזכיר ולסבך אנשים אחרים.

ב"כ המשיב העלה תהיות נוספות המצביעות על כך שתשתית הראיות לוקה בפגמים ניכרים. כך למשל תמה הסנגור מדוע לא התקבל המסלול המפורט של הרכב בימים שקדמו לתאריך 17.11.20, מדוע לא קיבל את המידע המודיעיני או הפרפרזה שיש להניח שהוא קיים, בנוגע למעורבים אחרים בעלי שליטה ממשית בנשקים שנמצאו בתפיסה המשטרתית.

עוד תמה הסנגור מדוע איפשרה המשטרה לאותו וובה שהוא דמות מרכזית בפרשיה לחמוק ולברוח לחו"ל, אף לאחר שצו מעצר הוצא נגדו. אף בעניין מעורב נוסף - מיכאל טנסקי - שכנראה נמצא בחו"ל, הוצא צו מעצר אך חומר חקירה כלשהו בעניינו, אינו בנמצא.

עוד הוסיף ב"כ המשיב, בין היתר, כי לא נמצאו טביעות אצבעות של המשיב על כלי הנשק שנמצאו בתא המטען, או ממצאים פורנזיים אחרים הקושרים את המשיב לנשקים. עוד תמה היאך ייתכן שלא נבדקו טביעות אצבעות ודגימות D.N.A מהנשקים עצמם, אך כן נבדקו מרכב הפג'ו והרכב הנוסף המעורב באירוע.

לשאלת בית המשפט, ציין ב"כ המשיב שאם חלילה יקבע שאכן קיימות ראיות לכאורה, אז מתבקשת הפנית המשיב לשרות המבחן לשם קבלת תסקיר.

7. לאחר שבחנתי את חומר הראיות ואת טענות ב"כ הצדדים, מסקנתי היא שדין הבקשה להתקבל.

כאמור, לא הייתה מחלוקת לכך שקיימות ראיות לכאורה שהאדם שהגיע בתאריך 23.11.20 לרכב ברחוב אקסודוס 5, כשהוא רכוב על אופניים חשמליות בלבוש בהיר הוא המשיב.

הסנגור מיקד בהגינות, את טענותיו בשאלת מודעותו של המשיב לכך שבתא המטען של הרכב אוחסנו הנשקים כמפורט בכתב האישום ולכך שזיקתו של המשיב לרכב הייתה כה מצומצמת, עד כי טעות מרה היא ליחס לו את החזקת הנשקים

והשליטה בהם. הרכב אינו של המשיב ואין חולק על כך. כל שהתבקש המשיב היה לבצע פעולות מסוימות מבלי שהוא היה ער לתכולה שאוחסנה בתא המטען של הרכב.

הסנגור טען שמהסרטון מאותו תאריך, לא ניתן לראות את כל תא המטען של הרכב וודאי לא את תכולת תא המטען שבו. נטען כי מדוחות השוטרים שפרצו במסגרת פעילות מבצעית בתאריך 24.11.20 את תא המטען של הרכב עולה כי הנשקים אוחסנו באריזות שגם הן היו מכוסות כך שלא ניתן היה לראות כלל את פנים תא המטען.

צפיתי בסרטון מיום 23.11.20 מספר פעמים (באמצעות תקליטור הכולל מספר סרטונים עליו כיתוב "דיסק ערוך סרטונים רלוונטיים לצורך הצגה ימ"ר לכיש 877744/20").

כאן המקום להעיר שהסרטון צולם מזווית רחוקה ושלא ניתן רק מצפיה בסרטון זה לבדו לזהות את דמויות או את חלקי רכב ברזולוציה איכותית. אולם מאחר שאין חולק כי הדמות בבגדים הבהירים היא המשיב ושהרכב הכהה הוא רכב הפג'ו מושא האישום, יש מקום לבחון האם מן הראיות הנסיבתיות בהקשר זה ניתן ללמוד אודות מודעות המשיב לכך שבתא המטען הוחזקו כלי נשק.

אגב, חומר הראיות כולל דוחות, תצלומים, סרטונים, התכתבויות וחומרי חקירה נוספים רבים, המצביעים על כך שהדמות בסרטון מיום 23.11.20, הוא אכן המשיב; כך שנכון נהג הסנגור כשאישר קיומן של ראיות לכאורה לכך שהדמות בלבן בסרטון מיום 23.11.20 הוא המשיב (ראו גם דוחות צפייה המסומנים ב', ג', י', יג' ומסרטונים מהתאריך הנ"ל).

על פי הסרטון האמור מיום 23.11.20, המשיב נראה (בצד השמאלי המרוחק של המסך), מעבר לכביש, כשהוא מגיע רכוב על אופנים חשמליות בשעת לילה, מימין לשמאל. עוצר, יורד מאופניו (בשלב זה רכב בהיר מגיע מימין והוא מסתיר לרגע את הנעשה וממשיך בנסיעה) כך שלא ניתן להבחין בשלב פתיחת תא המטען אך ניתן בברור בהמשך לראות את הדמות מול התא הפתוח. המשיב נצפה בין השעות 17:48:02 - 17:48:43, רוכן לעבר תא המטען של הרכב במשך כ-30 שניות. המשיב נראה רוכן עם כל פלג גופו העליון הקידמי אל פנים תא המטען הפתוח כשפניו לעבר התא כשהוא מבצע בידוי תנועות של התעסקות כלשהיא, שלא ניתן להבחין בה במדויק אך המשיב נראה מתכופף וזז מימין לשמאל קדימה ואחורה וניכר שהוא מתעסק עם פנים תא המטען. תא המטען נסגר. מיד לאחר מכן, נצפה המשיב פותח שוב את תא המטען של הרכב לכמה שניות, ועוזב את המקום. כעבור זמן קצר בהמשך, המשיב נראה מגיע למקום שוב עם אדם נוסף שאף הוא פותח את תא המטען ומחטט בו, כשהמשיב סמוך אליו.

כעבור מספר שעות בתאריך 24.11.20, כפי שכבר צוין, ביצעה משטרת ישראל פעילות יזומה של נטילת הנשקים והחזרתם למקומם תוך כ 24 שעות.

פעילות זו תועדה בדוחות שוטרים ובסרטון בו צפיתי.

על פי דוח פעולה של השוטר המפקח דניאל לנקרי מיום 24.11.20, הוא הגיע למקום חנית הרכב יחד עם השוטרים אופיר אחרק ואשר פרץ, לאחר קבלת אישור פרקליטות, ניגשו לשלב פתיחת הרכב. תחילה חיפשו בחלק הפנימי של

הרכב ובהמשך בתא המטען. לדבריו

הוא פתח את דלת תא המטען, הרים את המגש. לדבריו, "זיהיתי תיק שחור מצד שמאל וכשפתחתי אותו זיהיתי אקדח בחלקו התחתון וקלסר ירוק סגור עם ריץ' רץ' ומיד סגרתי על מנת לא להתמהמה בקרבת הרכב, ובחלק התחתון של תא המטען זיהיתי נשק שנראה כנשק מסוג קלאצ'ניקוב שהיה מתחת לקופסא עם מכסה שקוף, ובקופסא הזו זיהיתי מבצבץ קנה של נשק ארוך יחד עם פרחים מפלסטיק שמכסים את הכל, מיד סגרתי את תא המטען.."

מדוח שרשם רפ"ק מדמוני עולה שבתאריך 25.11.20 בשעה 04:00, הוא החזיר את התיק הנשקים והרימון "לבגז' כפי שהיו טרם לקיחתם" (אגב, הדוח נושא תאריך 24.11.20).

צפייה בסרטון המתעד את פעילות לקיחת הנשקים בתאריך 24.11.20 בשעת 04:30 מצביעה על כך שחלקו העליון של תא המטען מעל המגש השחור ריק, וכשמסירים את המגש נראה תיק שחור קטן מצד שמאל שתכולתו אינה נראית אלא אם פותחים את התיק. אולם בקופסא ארוכה שהמכסה שלה שקוף בחלקו ניתן לראות פרחים וקצה של נשק חלק קדמי ואילו מימין לה מכוסה במגבת או סמרטוט בהיר ניתן להבחין בחלק של קת רובה באופן ברור.

8. מדו"חות הפעולה של השוטרים ומתמונות תוצרי פעולה זו עולה שבילילה שבין התאריכים 23.11.20-24.11.20, שלא נצפתה כל תנועה סביב רכב הפג'ו, מהרגע בו המשיב עזב את הרכב ועד להגעת השוטרים בשעה 04:36 לפנות בוקר (ראו מזכר המסומן טו', ודו"ח צפייה אקסודוס 5 אשדוד המסומן יג').

9. במועד אחר וממצלמות האבטחה אף ניתן לראות את מי שסוכם שהוא המשיב מגיע סמוך לרכב ביום 4.12.20 ונוסע עימו למקום אחר. אין חולק שבטלפון הסלולרי של המשיב נמצאו התכתבויות והודעות קוליות בינו לבין אחר המבקש ממנו להיזיז את הרכב ואף אומר לו בדיוק היכן הקוד (בבדיקת הרכב אכן נמצא קוד ההנעה של הרכב במקום שנכתב בהודעה).

10. אף ביום ביום המעצר, 10.12.20 הגיע המשיב לרכב, צילם אותו, לבקשת אותו וובה, שביקש ממנו לבדוק את הרכב; זאת, בתגובה לתרגיל משטרה במסגרתו המשטרה התקשרה לבעל הרכב דניאל קריקונץ וביקשה שיגיע לתחנה יחד עם הרכב כיון שהרכב היה מעורב בתקרית. בעל הרכב פנה לוובה וביקש ממנו לבדוק מה קורה עם הרכב וובה פנה אל המשיב שצילם הרכב. וובה שלח אל הבעלים בתאריך, 10.12.20 שעה 04:59 הודעה "הנה האוטו" ושלח אליו התמונה (למשל דו"ח השוטר דניאל לנקרי מיום 24.11.20 ודיסק צילום "אשר פרץ").

ב"כ המבקשת בטיעוניה ציין שהגם שאותו דניאל שוחרר, התיק נגדו עדיין פתוח. נציין שאותו דניאל נעצר יחד עם המשיב ושוחרר בתאריך 17.12.20 למעצר בית מלא של 5 ימים (אסמכתא לשחרור מסמך פז'). ב"כ המבקשת אף ציין כי אותו וובה, שהוא חשוד גם כן, נמצא בחו"ל.

11. מכל אלה יש להסיק ולו נסיבתית כי המשיב ראה והבחין לכאורה בתאריך 23.11.20 לפחות חלק מן הנשקים והיה מודע לתכולת תא המטען שלבד ממטריה, "משולש" ועוד פריט או שניים זניחים, הכיל כלי הנשק.

כאשר מצרפים את הנראה בסרטון זה עם תוכן דוחות השוטרים, המסקנה היא כי המשיב לכאורה, ידע שברכב מאוחסנים כלי הנשק מושא כתב האישום וכשהוא הסיע את הרכב ממקום אחד למשנהו, הוא היה מודע לכך שברכב נמצאים כלי הנשק כאמור.

בפסיקת בתי המשפט, כבר נקבע שתשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד לתום ההליכים. אך זאת, כל עוד יש מקום לבסס על ידה סיכוי סביר להרשעתו בנסיבות המיוחסות, ובלבד שהראיות לכאורה, ככל שהן נסיבתיות, יהיו בעלות עוצמה כזו שהן עלולות להביא למסקנה לכאורית כי אכן יש סיכוי להרשעה (בש"פ 8114/06 אלהייזל נ' מדינת ישראל (15.11.2006)).

אשר לנשקים, לא היתה מחלוקת שהתפוסים בבחינת נשק (לפי חוות דעת מומחה מיום 15.12.20 מס 245/20 הרימון יד מס 26 נפיץ תוצרת תעשייה צבאית הוא נשק שכשנבדק הוא לא היה תקין אך בעת התפוצצותו בכוחו להמית אדם וכן אשר לנשקים שנתפסו ונבדקו על ידי רפ"ק דוד אברהם, במזכר מהתאריך 24.11.20, המאשר כי המוצגים שהועברו לבדיקה המתוארים מטה, הינם "נשקים" כהגדרת המונח "נשק" בסעיף 144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הגם שאינם תקינים).

12. בהתייחס לטענת ב"כ המשיב לעניין רצף התייעוד מהמצלמות מתאריך 17.11.20 ועד מועד המעצר, אכן, עולה מהדוחות שהמעקב לא היה לגמרי הרמטי בשל אותן טענות שעורר הסנגור על יסוד דוחות השוטרים. אולם לתאריכים 23.11.20 ממועד החיטוט בתא המטען

ברכב ועד נטילת הנשקים בתאריך 24.11.20 באישון לילה במסגרת פעילות פריצה שאושרה, קיים רצף מעקב, כפי שפורט.

מעבר לכך, בשני מועדי תפיסת הנשקים, הן בתאריך 24.11.20 בו נתפסו הנשקים והוחזרו חזרה, והן בתאריך 10.12.20 ביום המעצר, נתפסו אותם כלי הנשק בהתאמה מלאה לנשקים שתועדו בפעילות המשטרה מיום 24.11.20, כך שחזקת המודעות חולשת גם על תאריכים אלה.

בהקשר זה נזכיר שהמונח החזקה מוגדר בסעיף 34 כד לחוק העונשין, התשל"ז - 1977: **"שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד"**.

על מנת ליחס החזקה קונסטרוקטיבית, נדרשת ידיעתם והסכמתם של כלל המעורבים בהחזקת הנשק אצל אחד מבני

החבורה, כאשר זה אצלו פיזית (בש"פ 2083/09 עמיר מולנר נ' מדינת ישראל (19.03.2009)).

13. המשיב לא זו בלבד שלא נתן הסבר למארג הראיות הנ"ל המסבך אותו ולו כזה שיש בו לעורר ספק סביר בחפותו, אלא אף שמר על זכות השתיקה בחקירותיו ולא זו בלבד אלא שהוא אף שיקר בענין היכרותו עם אותו וובה. גם כשהוא עצמו נראה בברור בסרטונים, נכנס ויוצא מבנין כזה או אחר, בחר לשתוק.

המשיב נחקר במשטרה 5 פעמים. ניתן להתרשם ממקצת תשובותיו כדלקמן:

בחקירתו מהתאריך 10.12.20, הוצגו בפני המשיב תמונותיהם של מעורבים נוספים בפרשיה וביניהם ולדימיר דבורקין (וובה), שטען כי אינו מכיר אותו ולא מזהה את תמונתו, הגם שהסתבר שהתכתב איתו והוא מכירו (הודעה מתאריך 10.12.20, עמ' 5-6, שו' 81-133). המשיב הכחיש את המיוחס לו, טען שאין לו קשר לרכב כלשהו, ולא לרכב מסוג פיג'ו, טען כי הוא בפסילה ולכן לא נהג ברכב אלא מתנייד באופניים חשמליים.

לשאלת החוקר המשיב בענייני פרנסתו, מסר כי הוא משתכר מעבודות שליחות על אופניו ברחבי העיר אשדוד, ובעבור כל שליחות גובה 20 ₪. בהמשך ציין "האמת לא מדויק עוזרים לי גם.. שקלים". כשהחוקר שואל לפשר סך של כ 30,000 ₪ שברשותו ומה מקורו, המשיב ענה כי הוא אסף את הכסף ועזרו לו על מנת שיוכל לשכור בית וריהוט (הודעה מתאריך 10.12.20, עמ' 3 שו' 11-19).

בחקירתו של המשיב מהתאריך 13.12.20, בשעה 12:47, נשאל על ידי החוקר על הסטטוס הכלכלי שלו ושל זוגתו שתק, עד אשר נשאל אודות האופניים החשמליות שנתפסו ביום מעצרו והגיב לכך כי אלו אופניים הדומות לשלו. כשהוצג בפני המשיב תמונת הרכב, מסר כי אין לו שום קשר לרכב, והינו רוכב על אופניים (הודעה מתאריך 13.12.20, עמ' 2-5).

בהמשך לכך, הוצגה בפני המשיב תמונה ובה הנשקים וציוד הנשקים שנתפסו, הגיב כי "אני בסרטים לא ראיתי דברים כאלה" (הודעה מתאריך 13.12.20, עמ' 6 שו' 79).

בחקירת המשיב מתאריך 16.12.20 הוצגה בפני המשיב תמונה לפיה מנוי הטלפון השייך לדרבקין המכונה וובה שמור במכשירו הסלולארי של המשיב, ובתגובה לכך שתק (הודעה מתאריך 16.12.20, עמ' 4-5 שו' 34-49). המשיב נשאל אודות התכתבויות "ווטסאפ" בינו לבין וובה, אשר מכונה במכשירו הסלולארי של המשיב "בובי", מהתאריך 23.11.20, בה הם מבקשים להיפגש, וובה מבקש מהמשיב להגיע לבניינו של טימור והמשיב מוסר לו שהוא מחכה לו. המשיב לא הגיב לכך, ובחר לשתוק כתגובה (הודעה מתאריך 16.12.20, עמ' 10-13).

המשיב נשאל אודות מעשיו בתאריך 04.12.20, הוצגו בפניו תצלומים מסרטוני האבטחה בהם נצפה המשיב עולה לרכב הפג'ו לאחר שלקח את מפתחות הרכב מביתו של "וובה", מתניע את הרכב ונוסע למקום אחר. אף כאן בחר לשתוק (הודעה מתאריך 16.12.20, עמ' 19-24).

עוד הוצגו בפני המשיב הודעות "ווטסאפ" בינו לבין וובה מהתאריך 10.12.20, בהן וובה ביקש מהמשיב לצלם את רכב הפג'ו וכך המשיב עושה, וגם כאן, המשיב בחר לשמור על זכותו לשתיקה והתחמק ממתן תשובות בנושא (הודעה מתאריך 16.12.20, עמ' 25-29).

בהקשר זה כבר נפסק שההלכה היא ".... כי שתיקתו של משיב בחקירה עשויה לשמש כחיזוק לראיות התביעה נגדו. הטעם לכך הוא כי בחירת הנחקר לשתוק במהלך החקירה אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. ההנחה היא שאדם חף מפשע יחפוץ למסור גרסה לשם הפגת החשדות המועלים נגדו. על כן, בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטתו לשמור על זכות השתיקה, תהווה השתיקה ראית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבות שבהן (וראו: בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' אבו עסא, [פורסם בנבו] פסקה 17 (1.5.2018)). הדבר תקף לצורך הרשעה של משיב, ומקל וחומר תקף גם לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר עד תום ההליכים (וראו: עניין משייב, פסקה 27; בש"פ 7129/15 מדינת ישראל נ' גפני (28.10.2015))" (בש"פ 6293/18 קאיד אבו סרחאן נ' מדינת ישראל (03.10.2018)).

בנסיבות המתוארות, שתיקתו של המשיב מהווה חיזוק לכלל הראיות שנמנו לעיל.

ב"כ המבקשת הפנתה לבש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.09.20), פסקה 34, לפיו, שתיקה "רועמת" של חשוד בחקירה במשטרה לאחר שהוטחו בפניו הראיות, משמשת כחיזוק לראיות התביעה. ובחירתו לשתוק במהלך החקירה אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. ולכן, בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטתו לשמור על הזכות לשמור על שתיקתו, תהווה זו כחיזוק לראיות כנגדו, גם הנסיבות שבהן.

ב"כ המשיב טען שגם אם המשיב לא נתן את גרסתו ואף אם שיקר, עדיין אם קיימת אפשרות שניתן לתת עליה גרסה או שהגרסה יכולה להעלות בהמשך הדבר צריך לפעול לזכותו, וזאת בעת שמכלול הראיות הינן נסיבותיות. לענין טענה זו יש לומר כי היא תולדה של משקל הראיות, גם אם נסיבותיות. בענייננו, לאור אופיין של הראיות המסבכות, ראוי להותירה לשלב ניהול ההליך העיקרי. חזקה שזו תבחן בשלב ניהול ההליך העיקרי ואין בהסבר זה (שבא מפי הסנגור) לעת הזו כדי לפגום במשקל המצטבר של הראיות המסבכות את המשיב לכאורה ומעבר לכך. כך נכון הדבר גם ביחס ליתר הטענות והתמיהות שעורר הסנגור, נוכח הרזולוציה של הטענות ומשקלן לעת הזו, שיפות להתברר במסגרת התיק העיקרי.

14. לנוכח האמור לעיל, קיימות ראיות לכאורה בעלות פוטנציאל מרשיע לכך שהמשיב ידע והסכים להחזקת הנשק כפי שפורט שנמצא בתא המטען ברכב הפג'ו.

15. אשר לעילות המעצר, כפי שהמבקשת טענה, עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הינה עבירת ביטחון כפי שנאמר ב-סעיף 35(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומעצרים) התשנ"ו-1966, אי לכך קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק.

זאת ועוד, נקודת המוצא היא כי בעבירות נשק קיימת מסוכנות המצדיקה מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג

ובריח, וחלופת מעצר הינה החריג להפגת מסוכנות זו (בש"פ 969/19 מחמד אלטורי נ' מדינת ישראל (14.02.2019)).

לעניין שחרור לחלופת מעצר בעבירות החזקת נשק (אקדח ומחסנית) נאמר בבש"פ 9359/16 מדינת ישראל נ' עמאש (13.12.2016): "בהתאם להוראות סעיף 22(ב) לחוק המעצרים ולהפניותיו - האשמה בעבירות של החזקת נשק איננה מצדיקה ככלל, בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, או לנסיבות המיוחדות של המשיב - שחרור לחלופת מעצר, לרבות מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני (ראו בש"פ 6277/16 מדינת ישראל נ' ששון (12.09.2016))".

המסוכנות העולה מנסיבות המעשה-לרבות נוכח היקף ההחזקה סוג כלי הנשק כמותם וטיבם - היא גבוהה ואין לשער מה יכול היה לקרות לו הנשקים שנתפסו היו מגיעים לידיים עברייניות. בנסיבות אלו, אין גם מקום להידרש לתסקיר שרות המבחן ומקובלת עלי עמדת המבקשת בעניין זה.

16. על כן הנני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021 (מרחוק)
ועיקריה ינתנו בהשתתפות המשיב בהועדות חזותית
במעמד ב"כ הצדדים ע"י כב' הש אבו טהה, באולמו.